I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2021/267

(2021. gada 16. februāris),

ar ko nosaka īpašus un pagaidu pasākumus saistībā ar Covid-19 krīzes noturību attiecībā uz dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanu dažās transporta tiesību aktu jomās un dažu Regulā (ES) 2020/698 minēto laikposmu pagarināšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu un 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Covid-19 pandēmijas noturība un ar to saistītā sabiedrības veselības krīze dalībvalstīm rada vēl nebijušu problēmu un uzliek lielu slogu valstu iestādēm, Savienības iedzīvotājiem un ekonomikas dalībniekiem, jo sevišķi pārvadātājiem. Sabiedrības veselības krīze ir radījusi ārkārtējus apstākļus, kuri ietekmē dalībvalstu kompetento iestāžu parasto darbību, kā arī transporta uzņēmumu darbu saistībā ar administratīvajām formalitātēm, kas jākārto dažādos transporta nozares sektoros, un kurus nevarēja pamatoti paredzēt laikā, kad tika pieņemti attiecīgie pasākumi. Minētie ārkārtējie apstākļi ievērojami ietekmē dažādas jomas, uz kurām attiecas Savienības transporta tiesību akti.

(2) Konkrēti, pārvadātājiem un citām iesaistītajām personām var nebūt iespējams nokārtot formalitātes vai procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību dažiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, kuri saistīti ar sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, vai lai veiktu citus pasākumus, kas vajadzīgi to derīguma uzturēšanai. To pašu iemeslu dēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm var nebūt iespējams izpildīt Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus un nodrošināt, ka attiecīgie pārvadātāju iesniegtie pieprasījumi tiek izskatīti pirms piemērojamo termiņu beigām.

([1]) 2021. gada 27. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) Eiropas Parlamenta 2021. gada 11. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2021. gada 15. februāra lēmums.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2020/698 ([3]) paredzēti īpaši un pagaidu pasākumi dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju derīguma termiņa atjaunošanai un pagarināšanai un tādu konkrētu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanai, kurām saskaņā ar minētajā regulā minētajiem Savienības tiesību aktiem būtu bijis jānotiek laikposmā no 2020. gada 1. marta vai – dažos gadījumos – 2020. gada 1. februāra līdz 2020. gada 31. augustam. Saskaņā ar minēto regulu minētie sertifikāti, apliecības, licences un atļaujas, kā arī dažas periodiskas pārbaudes un periodiskas mācības tika attiecīgi atjaunotas, pagarinātas vai atliktas uz sešiem mēnešiem vai dažos gadījumos uz septiņiem mēnešiem.

(4) Dažas dalībvalstis, kuras līdz 2020. gada 1. augustam uzskatīja, ka dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošana un dažu periodisku pārbaužu vai periodisku mācību pabeigšana pēc 2020. gada 31. augusta, visticamāk, joprojām nebūs praktiski iespējama to pasākumu dēļ, ko tās bija veikušas, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, iesniedza Komisijai pamatotus pieprasījumus atļaut piemērot turpmākus individuālus pagarinājumus. Komisija pieņēma sešus lēmumus, ar kuriem atļāva šādus pagarinājumus ([4]).

(5) Neraugoties uz dažiem ar Covid-19 pandēmiju saistītās krīzes uzlabojumiem 2020. gada vasarā, krīzes noturība un dažos gadījumos pastiprināšanās 2020. gada trešajā ceturksnī lika dalībvalstīm saglabāt un dažos gadījumos pastiprināt pasākumus, kas veikti, lai novērstu Covid-19 izplatīšanos. Minēto pasākumu sekas ir tādas, ka pārvadātājiem un citām iesaistītajām personām var nebūt iespējams nokārtot formalitātes vai procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību dažiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, kuri saistīti ar sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, periodisku pārbaužu vai periodiskas apmācības pabeigšanu, vai lai veiktu citus pasākumus, kas vajadzīgi to derīguma uzturēšanai, tāpat kā tas bija 2020. gada pavasarī. To pašu iemeslu dēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm var nebūt iespējams izpildīt Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus un nodrošināt, ka attiecīgie pārvadātāju iesniegtie pieprasījumi tiek izskatīti pirms piemērojamo termiņu beigām.

(6) Tāpēc ir jāveic pasākumi, kuru mērķis ir rast risinājumu minētajās problēmās un nodrošināt juridisko noteiktību un attiecīgo tiesību aktu pienācīgu darbību. Tālab būtu jāparedz pielāgojumi, jo īpaši dažu termiņu pielāgojumi, ar iespēju Komisijai, pamatojoties uz jebkuras dalībvalsts iesniegtu pieprasījumu, atļaut pagarinājumus.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/59/EK ([5]) paredzēti noteikumi, kas piemērojami dažu kravas vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanai un periodiskai apmācībai. Minētajiem vadītājiem ir jābūt arodprasmes apliecībai ("APA") un ir jāpierāda, ka viņi ir pabeiguši periodisko apmācību, šādā nolūkā uzrādot vadītāja apliecību vai vadītāja kvalifikācijas karti, kurā periodiskā

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/698 (2020. gada 25. maijs), ar ko nosaka īpašus un pagaidu pasākumus saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu attiecībā uz dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu un dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanu dažās transporta tiesību aktu jomās (OV L 165, 27.5.2020., 10. lpp.).

([4]) Komisijas Lēmums (ES) 2020/1236 (2020. gada 25. augusts), ar ko Nīderlandei atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 2. un 3. pantā norādīto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 19. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1235 (2020. gada 26. augusts), ar ko Itālijai atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 4. pantā minēto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 17. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1219 (2020. gada 20. augusts), ar ko Itālijai atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 2. pantā minēto laikposmu pagarinājumu (OV L 277, 26.8.2020., 16. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1240 (2020. gada 21. augusts), ar ko Bulgārijai atļauj piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 3. pantā minētā laikposma pagarinājumu (OV L 284, 1.9.2020., 7. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1282 (2020. gada 31. augusts), ar ko Francijai atļauj piemērot pagarinājumu dažiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 11., 16. un 17. pantā norādītajiem laikposmiem (OV L 301, 15.9.2020., 9. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1237 (2020. gada 25. augusts), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 3. un 11. pantā noteikto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 22. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

apmācība ir reģistrēta. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta, APA turētājiem ir radušās grūtības pabeigt periodisko apmācību un atjaunot APA, kas apliecina minētās periodiskās apmācības pabeigšanu, tāpēc, lai nodrošinātu autopārvadājumu nepārtrauktību, minētās APA derīguma termiņš jāpagarina par 10 mēnešu laikposmu no tās derīguma termiņa beigām. Arī tās APA, kuru derīgums jau ir pagarināts saskaņā ar Regulu (ES) 2020/698, vajadzētu būs iespējamam pagarināt vēl vienu reizi uz samērīgu laikposmu, ņemot vērā pašreizējos ierobežojumus, kā arī ceļu satiksmes drošības apsvērumus.

(8) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/126/EK ([6]) paredzēti noteikumi par vadītāja apliecībām. Tajā paredzēta dalībvalstu izdoto vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana, pamatojoties uz Savienības parauga vadītāja apliecību, un noteikta virkne šīm apliecībām piemērojamu minimālo prasību. Jo īpaši, mehānisko transportlīdzekļu vadītājiem ir jābūt derīgai vadītāja apliecībai, kas pēc tās administratīvā derīguma termiņa beigām jāatjauno vai dažos gadījumos jāapmaina. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības atjaunot vadītāja apliecības, tāpēc, lai nodrošinātu autosatiksmes nepārtrauktību, dažu apliecību derīguma termiņš jāpagarina par 10 mēnešu laikposmu no to derīguma termiņa beigām. Arī tās vadītāja apliecības, kuru derīgums jau ir pagarināts saskaņā ar Regulu (ES) 2020/698, vajadzētu būs iespējamam pagarināt vēl vienu reizi uz samērīgu laikposmu, ņemot vērā pašreizējos ierobežojumus, kā arī ceļu satiksmes drošības apsvērumus.

(9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 165/2014 ([7]) paredzēti noteikumi par tahogrāfiem autotransportā. Lai nodrošinātu godīgu konkurenci un ceļu satiksmes drošību, ir būtiski ievērot noteikumus par transportlīdzekļa vadīšanas laiku, darba laiku un atpūtas laikposmiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 561/2006 ([8]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/15/EK ([9]). Autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktība ir jānodrošina, neraugoties uz to, ka sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība, ir radušās grūtības veikt tahogrāfu regulārās inspekcijas, tāpēc Regulas (ES) Nr. 165/2014 23. panta 1. punktā minētās inspekcijas, kuras būtu bijis jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, tagad būtu jāveic ne vēlāk kā 10 mēnešus pēc datuma, kurā tās bija jāveic saskaņā ar minēto pantu. Tā paša iemesla dēļ grūtības atjaunot un aizstāt vadītāja kartes, kuras radušās sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība, ir pamatojums tam, ka minētajos nolūkos ir jāatvēl papildu laiks dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Šādos gadījumos būtu jādod iespēja un jānosaka pienākums transportlīdzekļu vadītājiem izmantot praktiski realizējamas alternatīvas, lai līdz brīdim, kad viņi saņem jaunu karti, reģistrētu nepieciešamo informāciju par transportlīdzekļa vadīšanas laiku, darba laiku un atpūtas laikposmiem.

(10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/45/ES ([10]) paredzēti noteikumi par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm. Periodiskās tehniskās apskates ir sarežģīts uzdevums, kura mērķis ir nodrošināt, ka transportlīdzekļi to lietošanas laikā tiek uzturēti drošā un vides standartu ievērošanas ziņā pieņemamā stāvoklī. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības veikt periodiskās tehniskās apskates, tāpēc periodiskās tehniskās apskates, kuras būtu bijis jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, tagad būtu jāveic vēlāk, bet ne vēlāk kā 10 mēnešus pēc sākotnējā termiņa, un attiecīgajiem sertifikātiem būtu jāpaliek derīgiem līdz minētajam vēlākajam datumam.

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām (OV L 403, 30.12.2006., 18. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris) par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (OV L 60, 28.2.2014., 1. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/45/ES (2014. gada 3. aprīlis) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm un par Direktīvas 2009/40/EK atcelšanu (OV L 127, 29.4.2014., 51. lpp.).

(11) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1071/2009 ([11]) paredzēti kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem. Covid-19 pandēmijas noturība un ar to saistītā sabiedrības veselības krīze pēc 2020. gada 31. augusta nozīmē, ka daži transporta uzņēmumi vairs neatbilst prasībām attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kas tiem jāizmanto. Minētajiem apstākļiem ir arī smagas sekas attiecībā uz nozares finansiālo situāciju, un daži transporta uzņēmumi vairs neatbilst prasībai par finansiālo stāvokli. Ņemot vērā sabiedrības veselības krīzes izraisīto pazemināto aktivitātes līmeni, jo īpaši paredzams, ka uzņēmumiem būs vajadzīgs ilgāks laiks nekā parasti, lai pierādītu, ka prasības attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kas tiem jāizmanto, vai prasība par finansiālo stāvokli atkal tiek pastāvīgi izpildīta. Tāpēc ir lietderīgi maksimālos termiņus, kas šim nolūkam noteikti Regulas (EK) Nr. 1071/2009 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, pagarināt no 6 līdz 12 mēnešiem attiecībā uz to prasību novērtēšanu, kas attiecas uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kas tiem jāizmanto, kā noteikts minētās regulas 5. panta b) un c) punktā, un attiecībā uz prasību par minēto uzņēmumu finansiālo stāvokli, ciktāl minētie novērtējumi aptver visu vai daļu no laikposma starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju. Gadījumā, ja minēto prasību neizpilde jau ir konstatēta un kompetentās iestādes noteiktais termiņš vēl nav beidzies, kompetentajai iestādei vajadzētu spēt pagarināt minēto termiņu kopumā līdz 12 mēnešiem.

(12) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1072/2009 ([12]) un (EK) Nr. 1073/2009 ([13]) paredzēti kopīgi noteikumi par piekļuvi, attiecīgi, starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum un starptautisko autobusu pārvadājumu tirgum. Lai veiktu starptautiskos kravas autopārvadājumus un starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusiem, cita starpā vajadzīga Kopienas atļauja, un transportlīdzekļu vadītājiem, kuri ir trešo valstu valstspiederīgie un veic kravas autopārvadājumus, vajadzīgs transportlīdzekļa vadītāja atestāts. Regulāro pārvadājumu veikšanai ar autobusiem arī ir vajadzīga atļauja. Minētās atļaujas un atestātus var atjaunot pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai attiecīgie nosacījumi joprojām ir izpildīti. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības atjaunot atļaujas un atestātus, tāpēc, lai nodrošinātu autopārvadājumu nepārtrauktību, šo atļauju un atestātu derīguma termiņš jāpagarina par 10 mēnešiem no to derīguma termiņa beigām.

(13) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/798 ([14]) paredzēti noteikumi par dzelzceļa drošību. Ierobežojošie pasākumi apvienojumā ar papildu darba slodzi, kas vajadzīga Covid-19 pandēmijas, kas turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, ierobežošanai, valstu iestādēm, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem radījuši grūtības, kuras saistītas ar vienoto drošības sertifikātu atjaunošanu un – ņemot vērā spēkā esošo drošības atļauju derīguma termiņa beigu tuvošanos – ar šo atļauju izdošanu uz turpmāku laikposmu, kas attiecīgi paredzēts minētās direktīvas 10. un 12. pantā. Tāpēc vienoto drošības sertifikātu atjaunošanas termiņš būtu jāpagarina par 10 mēnešiem, un attiecīgajiem spēkā esošajiem vienotajiem drošības sertifikātiem būtu attiecīgi jāpaliek spēkā. Tāpat šādu drošības atļauju derīguma termiņš būtu jāpagarina par 10 mēnešiem no to derīguma termiņa beigām.

(14) Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 33. panta 2. punktu dažas dalībvalstis pagarināja minētās direktīvas transponēšanas periodu līdz 2020. gada 16. jūnijam. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2020/700 ([15]), ar ko groza Direktīvu (ES) 2016/798, bija paredzēta iespēja minētajām dalībvalstīm vēl pagarināt transponēšanas periodu līdz 2020. gada 31. oktobrim. Tāpēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK ([16]) noteikumi minētajās dalībvalstīs joprojām bija piemērojami līdz 2020. gada 31. oktobrim, un attiecīgajām dalībvalstīm

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV L 300, 14.11.2009., 72. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/798 (2016. gada 11. maijs) par dzelzceļa drošību (OV L 138, 26.5.2016., 102. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/700 (2020. gada 25. maijs), ar ko Direktīvas (ES) 2016/797 un (ES) 2016/798 groza attiecībā uz to transponēšanas laikposma pagarināšanu (OV L 165, 27.5.2020., 27. lpp.).

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) (OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.).

joprojām bija tiesības izdot drošības sertifikātus un drošības atļaujas saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK. Drošības sertifikāti, kas izdoti saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK, paliek spēkā līdz to derīguma termiņa beigām saskaņā ar Direktīvu (ES) 2016/798. Tāpēc ir jāparedz arī saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 10. un 11. pantu izdoto drošības sertifikātu un drošības atļauju atjaunošanas termiņu pagarināšana un jāprecizē, ka attiecīgie drošības sertifikāti un drošības atļaujas attiecīgi paliek spēkā.

(15) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/59/EK ([17]) paredzēti noteikumi par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Savienības dzelzceļu sistēmā. Minētās direktīvas 14. panta 5. punktā un 16. pantā noteikts, ka vilciena vadītāja apliecību derīguma termiņš ir ierobežots līdz 10 gadiem un apliecības derīguma nosacījums ir periodisku pārbaužu veikšana. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības atjaunot apliecības, tāpēc apliecībām, kuru derīguma termiņš beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, derīguma termiņš būtu jāpagarina par 10 mēnešu laikposmu no to derīguma termiņa beigām. Līdzīgi būtu jāatvēl vilcienu vadītājiem papildus 10 mēnešu laikposms periodisko pārbaužu pabeigšanai.

(16) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES ([18]) izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu. Saskaņā ar minētās direktīvas 23. panta 2. punktu licencēšanas iestāde var veikt regulāru pārskatīšanu, lai pārbaudītu, vai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums turpina atbilst minētās direktīvas III nodaļā izklāstītajiem pienākumiem, kas attiecas uz tā licenci. Saskaņā ar minētās direktīvas 24. panta 3. punktu licencēšanas iestādes var apturēt vai atsaukt licenci, pamatojoties uz neatbilstību prasībai par finanšu pietiekamību, un var piešķirt pagaidu licenci līdz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma reorganizācijas pabeigšanai, ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta, licencēšanas iestādēm ir radušās nopietnas grūtības veikt regulāru pārskatīšanu attiecībā uz spēkā esošajām licencēm un pieņemt attiecīgos lēmumus par jaunu licenču izdošanu laikposmam pēc pagaidu licences derīguma termiņa beigām. Tāpēc regulārās pārskatīšanas termiņus, kas saskaņā ar minēto direktīvu beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, būtu jāpagarina par 10 mēnešiem. Līdzīgi, pagaidu licenču derīguma termiņš, kas beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, būtu jāpagarina par 10 mēnešiem.

(17) Direktīvas 2012/34/ES 25. panta 2. punktā licencēšanas iestādēm prasīts lēmumus par licences pieteikumiem pieņemt trīs mēnešu laikā pēc tam, kad ir iesniegta visa attiecīgā informācija, īpaši informācija, kas minēta minētās direktīvas III pielikumā. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības pieņemt attiecīgos lēmumus, tāpēc minētais termiņš ir jāpagarina par septiņiem mēnešiem.

(18) Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, kuru finansiālais stāvoklis pirms Covid-19 uzliesmojuma bija stabils, ir saskārušies ar likviditātes problēmām, kuru dēļ to darbības licence varētu tikt apturēta vai atsaukta, vai aizstāta ar pagaidu licenci, nepastāvot strukturālai ekonomiskai vajadzībai tam notikt. Pagaidu licences piešķiršana saskaņā ar Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 3. punktu varētu tirgum raidīt negatīvu signālu par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu spēju izdzīvot, kas savukārt saasinātu to finansiālas problēmas, kurām citādi būtu pagaidu raksturs. Turklāt saskaņā ar Regulu (ES) 2020/698 un ņemot vērā Covid-19 krīzes noturību pēc 2020. gada 31. augusta, būtu jānosaka, ka tad, ja licencēšanas iestāde, pamatojoties uz laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju veikto pārbaudi, konstatē, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vairs nevar izpildīt prasības attiecībā uz finanšu pietiekamību, tai vajadzētu spēt pirms 2021. gada 30. jūnija nolemt neapturēt vai neatsaukt šāda attiecīgā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma licenci ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība un ir reālas izredzes turpmākajos septiņos mēnešos pietiekami uzlabot dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma finanšu stāvokli. Pēc 2021. gada 30. jūnija attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu būtu jāpiemēro Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 1. punktā paredzētie vispārīgie noteikumi.

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/59/EK (2007. gada 23. oktobris) par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu sistēmā (OV L 315, 3.12.2007., 51. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 14.12.2012., 32. lpp.).

(19) Padomes Direktīvā 96/50/EK ([19]) paredzēti nosacījumi, ar kuriem piešķir kuģu vadīšanas apliecības kravas un pasažieru pārvadājumiem pa iekšzemes ūdensceļiem Savienībā. Pēc 65 gadu vecuma sasniegšanas kuģu vadīšanas apliecības turētājiem ir jāiziet periodiskas medicīniskās pārbaudes. Ņemot vērā saistībā ar Covid-19 krīzes noturību pēc 2020. gada 31. augusta veiktos pasākumus un jo īpaši ierobežoto piekļuvi medicīniskajiem pakalpojumiem medicīnisko pārbaužu veikšanai, kuģu vadīšanas apliecību turētājiem var nebūt iespējams iziet prasītās medicīniskās pārbaudes, kas jāveic laikposmā, uz kuru attiecas minētie pasākumi. Tāpēc katrā attiecīgajā gadījumā, kad medicīnisko pārbaužu iziešanas termiņš citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, minētais termiņš būtu jāpagarina par 10 mēnešiem. Attiecīgajām kuģu vadīšanas apliecībām attiecīgi būtu jāpaliek spēkā.

(20) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/1629 ([20]) ir noteiktas tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem. Minētās direktīvas 10. pantā ir noteikti ierobežojumi Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma termiņam. Turklāt Direktīvas (ES) 2016/1629 28. pantā ir noteikts, ka dokumenti, kas ir minētās direktīvas darbības jomā un ko pirms 2018. gada 6. oktobra dalībvalstu kompetentās iestādes izdevušas saskaņā ar direktīvu, kas bija piemērojama iepriekš, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/87/EK ([21]), ir spēkā līdz to derīguma termiņa beigām. Saistībā ar Covid-19 krīzes noturību pēc 2020. gada 31. augusta veikto pasākumu dēļ kompetentajām iestādēm var būt nepraktiski un dažkārt pat neiespējami veikt tehniskās pārbaudes, kas vajadzīgas, lai pagarinātu attiecīgo apliecību derīguma termiņu vai – Direktīvas (ES) 2016/1629 28. pantā minēto dokumentu gadījumā – tos aizstātu. Lai ļautu turpināt attiecīgo iekšzemes ūdensceļu kuģu ekspluatāciju, tāpēc ir lietderīgi uz 10 mēnešu laikposmu pagarināt Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību un dokumentu, kuri ir Direktīvas (ES) 2016/1629 28. panta darbības jomā, derīguma termiņu, kas citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju.

(21) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 725/2004 ([22]) paredzēti noteikumi par kuģu un ostas iekārtu drošības pastiprināšanu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/65/EK ([23]) ir paredzēti pasākumi, ar ko pastiprina ostu aizsardzību, ņemot vērā ar aizsardzību saistītu incidentu draudus. Minētā direktīva arī nodrošina, ka aizsardzības pasākumi, kuri pieņemti, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004, darbojas vēl sekmīgāk, pateicoties pastiprinātai ostu aizsardzībai. Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta rada grūtības dalībvalstu iestādēm veikt ar jūras satiksmes drošību saistītās inspekcijas un apsekojumus, lai atjaunotu dažus dokumentus jūras satiksmes drošības jomā. Tādēļ, lai dalībvalstīm un kuģniecības nozarei nodrošinātu elastīgu un pragmatisku pieeju un saglabātu būtisko piegādes ķēžu atvērtību, vienlaikus neapdraudot drošību, minētajos Savienības tiesību aktos prasīto aizsardzības novērtējumu un aizsardzības plānu pārskatīšanas termiņi ir jāpagarina par samērīgu laikposmu. Elastīgums būtu jānodrošina arī attiecībā uz termiņiem, kuros minētie Savienības tiesību akti prasa veikt jūras satiksmes drošības mācības.

(22) Ja dalībvalsts uzskata, ka tādu pasākumu dēļ, ko tā veikusi, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, to noteikumu piemērošana, no kuriem tiek paredzētas atkāpes šajā regulā un kas cita starpā saistīti ar sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, var nebūt praktiski iespējama arī pēc šajā regulā norādītajiem datumiem, tad Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai, ja minētā dalībvalsts to ir pieprasījusi līdz 2021. gada 31. maijam, atļaut konkrētajai dalībvalstij šajā regulā minētos laikposmus attiecīgi vēl pagarināt, ar noteikumu, ka šāds pagarinājums nerada nesamērīgu risku, jo īpaši no transporta drošuma vai drošības viedokļa. Lai garantētu gan juridisko noteiktību, gan transporta drošumu vai drošību, šādam pagarinājumam nevajadzētu pārsniegt to, kas ir nepieciešams, lai atspoguļotu laikposmu, kurā varētu nebūt praktiski iespējams izpildīt formalitātes, procedūras, pārbaudes un apmācības, un tam jebkurā gadījumā nevajadzētu būt ilgākam par sešiem mēnešiem.

([19]) Padomes Direktīva 96/50/EK (1996. gada 23. jūlijs) par to nosacījumu saskaņošanu, ar kuriem dažādās valstīs piešķir kuģu vadīšanas apliecību kravu un pasažieru pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem Kopienā (OV L 235, 17.9.1996., 31. lpp.).

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1629 (2016. gada 14. septembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem, groza Direktīvu 2009/100/EK un atceļ Direktīvu 2006/87/EK (OV L 252, 16.9.2016., 118. lpp.).

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/87/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Padomes Direktīvu 82/714/EEK (OV L 389, 30.12.2006., 1. lpp.).

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 725/2004 (2004. gada 31. marts) par kuģu un ostas iekārtu drošības pastiprināšanu (OV L 129, 29.4.2004., 6. lpp.).

([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/65/EK (2005. gada 26. oktobris) par ostu aizsardzības pastiprināšanu (OV L 310, 25.11.2005., 28. lpp.).

(23) Covid-19 krīze ir skārusi visu Savienību, bet tā ietekme nav bijusi vienmērīga. Uzliesmojuma smaguma pakāpe un laiks dalībvalstīs ir bijuši atšķirīgi. Tā kā atkāpēm no parastos apstākļos piemērotajiem noteikumiem vajadzētu būt samērīgām ar nepieciešamo, tad attiecībā uz Direktīvu 2003/59/EK, Direktīvu 2006/126/EK, Regulu (ES) Nr. 165/2014, Direktīvu 2014/45/ES, Regulu (EK) Nr. 1072/2009, Regulu (EK) Nr. 1073/2009, Direktīvu (ES) 2016/798, Direktīvu 2004/49/EK, Direktīvu 2007/59/EK, Direktīvu 2012/34/ES, Direktīvu 96/50/EK, Direktīvu (ES) 2016/1629, Regulu (EK) Nr. 725/2004 un Direktīvu 2005/65/EK dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam turpināt piemērot minētos tiesību aktus, nepiemērojot šajā regulā paredzētās atkāpes, ja minētos aktus ir praktiski iespējams piemērot. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad dalībvalsts bija saskārusies ar šādām grūtībām, bet pieņēma atbilstošus valsts pasākumus, lai mazinātu tās. Dalībvalstīm, kas izvēlas izmantot minēto iespēju, tomēr nebūtu jākavē ekonomikas dalībnieki vai indivīdi izmantot šajā regulā paredzētās atkāpes, kas ir piemērojamas citā dalībvalstī, un jo īpaši būtu jāatzīst visi sertifikāti, apliecības, licences un atļaujas, kuru derīgums ir pagarināts ar šo regulu. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, attiecīgajai dalībvalstij būtu jāinformē Komisija par savu lēmumu nepiemērot savā teritorijā šajā regulā paredzētās atkāpes, pirms tā kļūst pilnībā piemērojama 2021. gada 6. martā.

(24) Šai regulai nebūtu jāietekmē tiesības, kas piešķirtas ar Komisijas lēmumiem, kuri pieņemti, ievērojot Regulu (ES) 2020/698, un ar kuriem dalībvalstīm atļauj pagarināt konkrētus minētajā regulā norādītos laikposmus tā, ka šādi pagarinājumi pārsniedz tos, kas paredzēti šajā regulā.

(25) Dalībvalstīm būtu jācenšas bez kavēšanās risināt tādu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, kuru derīgums nav pagarināts saskaņā ar šo regulu.

(26) Pārejas periods, kas noteikts Līgumā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ([24]), beidzās 2020. gada 31. decembrī, tāpēc Apvienotajai Karalistei nepiemēro nevienu no šīs regulas noteikumiem, pat ja tie attiecas uz laikposmiem pirms minētās dienas.

(27) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, pagarināt Savienības tiesību aktos noteiktos termiņus dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju derīguma termiņa atjaunošanai un pagarināšanai un atlikt dažas periodiskas pārbaudes un periodiskas mācības, reaģējot uz ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība pēc 2020. gada 31. augusta autotransporta, dzelzceļa transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta un jūras satiksmes drošības jomās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet ierosinātās rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(28) Ņemot vērā steidzamību, ko radījuši Covid-19 krīzes noturības pēc 2020. gada 31. augusta izraisītie ārkārtas apstākļi, tiek uzskatīts par lietderīgu paredzēt izņēmumu attiecībā uz astoņu nedēļu laikposmu, kas minēts LES, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 4. pantā.

(29) Covid-19 uzliesmojuma neparedzamā un pēkšņā rakstura, kā arī tā neparedzētā ilguma dēļ nebija iespējams visus atbilstīgos pasākumus pieņemt savlaicīgi. Minētā iemesla dēļ šīs regulas noteikumiem būtu jāattiecas arī uz laikposmu pirms tās stāšanās spēkā. Ņemot vērā minēto noteikumu būtību, šāda pieeja nerada attiecīgo personu tiesiskās paļāvības pārkāpumu.

(30) Ņemot vērā to, ka ir ārkārtīgi svarīgi bez kavēšanās risināt apstākļus, ko izraisījusi Covid-19 krīze autotransporta, dzelzceļa transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta un jūras satiksmes drošības jomās, vienlaikus attiecīgā gadījumā nodrošinot dalībvalstīm saprātīgu laikposmu Komisijas informēšanai, ja tās nolemj nepiemērot noteiktas atkāpes, kas paredzētas šajā regulā, šai regulai būtu jāstājas spēkā steidzamības kārtā nākamajā dienā pēc tās

([24]) OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.

publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, lai nodrošinātu to, ka juridiskā nenoteiktība, kas skar daudzas iestādes un pārvadātājus dažādās transporta nozarēs, ilgtu iespējami īsāku laiku – jo īpaši gadījumos, kad attiecīgie termiņi jau ir beigušies,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir noteikti īpaši un pagaidu pasākumi, kas piemērojami dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju derīguma termiņa atjaunošanai un pagarināšanai un dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanai, reaģējot uz ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība autotransporta, dzelzceļa transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta un jūras satiksmes drošības jomās, un ar to pagarina dažus Regulā (ES) 2020/698 minētos laikposmus.

2. pants

Direktīvā 2003/59/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2003/59/EK 8. panta 2. un 3. punkta arodprasmes apliecības ("APA") turētāja periodiskās apmācības pabeigšanas termiņus, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušu pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu. APA attiecīgi paliek spēkā.

2. Termiņus, kuros APA turētājiem ir jāpabeidz periodiska apmācība un kuri, piemērojot Regulas (ES) 2020/698 2. pantu, citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembra un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par sešiem mēnešiem vai līdz 2021. gada 1. jūlijam atkarībā no tā, kas ir vēlāk. APA attiecīgi paliek spēkā.

3. Direktīvas 2006/126/EK I pielikumā paredzētā saskaņotā Savienības koda "95", ko kompetentās iestādes, pamatojoties uz Direktīvas 2003/59/EK 10. panta 1. punktā minēto APA, norādījušas minētā panta 1. punktā minētajā vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē, derīguma termiņu uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu no datuma, kas norādīts katrā šādā vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē.

4. Direktīvas 2006/126/EK I pielikumā paredzētā saskaņotā Savienības koda "95", ko kompetentās iestādes, pamatojoties uz Direktīvas 2003/59/EK 10. panta 1. punktā minēto APA, norādījušas minētā panta 1. punktā minētajā vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē, derīguma termiņu, kas, piemērojot Regulas (ES) 2020/698 2. pantu, citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par sešiem mēnešiem vai līdz 2021. gada 1. jūlijam atkarībā no tā, kas ir vēlāk.

5. Direktīvas 2003/59/EK II pielikumā minēto vadītāja kvalifikācijas karšu derīguma termiņu, kas citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu no katrā šādā kartē norādītā derīguma termiņa.

6. Direktīvas 2003/59/EK II pielikumā minēto vadītāja kvalifikācijas karšu derīguma termiņu, kas, piemērojot Regulas (ES) 2020/698 2. pantu, citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par sešiem mēnešiem vai līdz 2021. gada 1. jūlijam atkarībā no tā, kas ir vēlāk.

7. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, periodiskās apmācības pabeigšana vai tās apliecību izdošana, saskaņotā Savienības koda "95" norādīšana vai vadītāja kvalifikācijas karšu atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1., 3. un 5. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai attiecīgā gadījumā uz 1., 3. un 5. punktā norādītajiem 10 mēnešu laikposmiem, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

8. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 7. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1., 3. un 5. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā attiecīgās periodiskās apmācības pabeigšana vai attiecīgo apliecību izdošana, saskaņotā Savienības koda "95" norādīšana vai vadītāja kvalifikācijas karšu atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

9. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ periodiskās apmācības pabeigšana vai tās apliecību izdošana, saskaņotā Savienības koda "95" norādīšana vai vadītāja kvalifikācijas karšu atjaunošana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1., 2., 3., 4., 5. vai 6. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1., 2., 3., 4., 5. vai 6. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1., 2., 3., 4., 5. vai 6. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

3. pants

Direktīvā 2006/126/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2006/126/EK 7. panta un minētās direktīvas I pielikuma 3. punkta d) apakšpunkta vadītāja apliecību derīguma termiņu, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu no derīguma termiņa beigām, kas norādīts katrā šādā vadītāja apliecībā.

2. Direktīvas 2006/126/EK 7. pantā un minētās direktīvas I pielikuma 3. punkta d) apakšpunktā minēto vadītāja apliecību derīguma termiņu, kas, piemērojot Regulas (ES) 2020/698 3. pantu, būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par sešiem mēnešiem vai līdz 2021. gada 1. jūlijam atkarībā no tā, kas ir vēlāk.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, vadītāja apliecību atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā vadītāja apliecību atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ vadītāja apliecību atjaunošana laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. vai 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. vai 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. vai 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

4. pants

Regulā (ES) Nr. 165/2014 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 23. panta, minētā panta 1. punktā paredzētās regulārās inspekcijas, kas citādi būtu bijis jāveic vai citādi būtu jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, veic ne vēlāk kā 10 mēnešus pēc datuma, kurā tās citādi būtu bijis jāveic saskaņā ar minēto pantu.

2. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 28. panta gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju iesniedz vadītāja kartes atjaunošanas pieteikumu saskaņā ar minētā panta 1. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes izsniedz jaunu vadītāja karti ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas. Līdz brīdim, kad transportlīdzekļa vadītājs no karšu izdevējiestādēm saņem jaunu vadītāja karti, uz transportlīdzekļa vadītāju *mutatis mutandis* attiecas minētās regulas 35. panta 2. punkts, ar noteikumu, ka transportlīdzekļa vadītājs var pierādīt, ka vadītāja kartes atjaunošana bija pieprasīta saskaņā ar minētās regulas 28. panta 1. punktu.

3. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 29. panta 4. punkta gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju iesniedz vadītāja kartes aizvietošanas pieteikumu saskaņā ar minētā panta 4. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes nomaina karti ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 29. panta 5. punkta transportlīdzekļa vadītājs var turpināt vadīt transportlīdzekli, līdz tas no karšu izdevējiestādēm saņem jaunu vadītāja karti, ar noteikumu, ka transportlīdzekļa vadītājs var pierādīt, ka vadītāja karte, kas bija bojāta vai nedarbojās pareizi, ir nodota atpakaļ kompetentajai iestādei un ir pieprasīta tās aizvietošana.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, regulārās inspekcijas, vadītāja karšu atjaunošana vai vadītāja karšu aizvietošana, kā to prasa Regula (ES) Nr. 165/2014, arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1., 2. un 3. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uz 10 mēnešu laikposmu vai uz jaunu vadītāja karšu izsniegšanai piemērojamiem termiņiem, vai uz jebkuru to kombināciju. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

5. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 4. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1., 2. un 3. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā regulārās inspekcijas, vadītāja karšu atjaunošana vai aizvietošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ regulārās inspekcijas, vadītāja karšu atjaunošana vai vadītāja karšu aizvietošana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1., 2. un 3. punktus. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1., 2. un 3. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1., 2. un 3. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

5. pants

Direktīvā 2014/45/ES paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2014/45/ES 5. panta 1. punkta un 10. panta 1. punkta un minētās direktīvas II pielikuma 8. punktu to tehnisko apskašu termiņus, kuras saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu bijis jāveic vai citādi būtu jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2014/45/ES 8. panta un minētās direktīvas II pielikuma 8. punktu tehniskās apskates sertifikātu derīguma termiņu, kurš beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, tehnisko apskašu veikšana vai tehniskās apskates sertifikātu izdošana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā tehnisko apskašu veikšana vai tehniskās apskates sertifikātu izdošana, iespējams, joprojām nebūs praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ tehnisko apskašu veikšana vai tehniskās apskates sertifikātu izdošana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

6. pants

Regulā (EK) Nr. 1071/2009 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1071/2009 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, ja kompetentā iestāde attiecībā uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju konstatē, ka minētās regulas 5. panta b) un c) punktā noteiktās prasības attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kas tiem jāizmanto, nav izpildītas, vai, pamatojoties uz minētās regulas 7. panta 1. un 2. punktā minētajiem gada pārskatiem un apliecinājumiem, kas aptver visu laikposmu no 2020. gada 1. septembra līdz 2021. gada 30. jūnijam vai tā daļu, konstatē, ka autotransporta uzņēmums neizpilda prasību par finansiālo stāvokli, kas noteikta minētās regulas 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, termiņi, ko minētās regulas 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta nolūkos nosaka kompetentā iestāde, nepārsniedz 12 mēnešus.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1071/2009 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, ja kompetentā iestāde laikā starp 2020. gada 28. maiju un 2021. gada 23. februāri ir konstatējusi, ka transporta uzņēmums neatbilst prasībām attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kas tiem jāizmanto, kā noteikts minētās regulas 5. panta b) un c) punktā, vai prasībai par finansiālo stāvokli, kas noteikta minētās regulas 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un ir noteikusi termiņu, kurā transporta uzņēmumam jālabo situācija, kompetentā iestāde var pagarināt minēto termiņu, ar noteikumu, ka termiņš nav beidzies līdz 2021. gada 23. februārim. Šādi pagarināts termiņš nevar pārsniegt 12 mēnešus.

7. pants

Regulā (EK) Nr. 1072/2009 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1072/2009 4. panta 2. punkta Kopienas atļauju derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu. Apliecinātās kopijas attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1072/2009 5. panta 7. punkta transportlīdzekļa vadītāja atestātu derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītāja atestātu atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītāja atestātu atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītāja atestātu atjaunošana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

8. pants

Regulā (EK) Nr. 1073/2009 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1073/2009 4. panta 4. punkta Kopienas atļauju derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu. Apliecinātās kopijas attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1073/2009 8. panta 3. punkta lēmumus par pieteikumiem atļaujai regulāru pārvadājumu veikšanai, kurus pārvadātāji iesnieguši laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, atļaujas izsniedzēja iestāde pieņem sešu mēnešu laikā no pieteikuma iesniegšanas datuma. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1073/2009 8. panta 2. punkta dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru piekrišana attiecībā uz šādu pieteikumu ir lūgta saskaņā ar minētā panta 1. punktu, savu lēmumu par pieteikumu atļaujas izsniedzējai iestādei paziņo trīs mēnešu laikā. Ja atļaujas izsniedzēja iestāde trīs mēnešu laikā nesaņem atbildi, uzskata, ka iestādes, ar kurām notikusi apspriešanās, ir devušas piekrišanu, un atļaujas izsniedzēja iestāde var piešķirt atļauju.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, Kopienas atļauju atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā Kopienas atļauju atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ Kopienas atļauju atjaunošana laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

9. pants

Direktīvā (ES) 2016/798 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/798 10. panta 13. punkta vienoto drošības sertifikātu atjaunošanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu. Attiecīgie vienotie drošības sertifikāti attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/798 12. panta 2. punkta drošības atļauju derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 10. panta 8. punktu izdoto vienoto drošības sertifikātu atjaunošana vai drošības atļauju derīguma termiņa pagarināšana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā vienoto drošības sertifikātu atjaunošana vai drošības atļauju derīguma termiņa pagarināšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 10. panta 8. punktu izdoto vienoto drošības sertifikātu atjaunošana vai drošības atļauju derīguma termiņa pagarināšana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot šā panta 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

10. pants

Direktīvā 2004/49/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punkta drošības sertifikātu atjaunošanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu. Attiecīgie drošības sertifikāti attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 2. punkta drošības atļauju atjaunošanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu. Attiecīgās drošības atļaujas attiecīgi paliek spēkā.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, drošības sertifikātu vai drošības atļauju atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādītajiem 10 mēnešu laikposmiem, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā drošības sertifikātu vai drošības atļauju atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ drošības sertifikātu vai drošības atļauju atjaunošana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

11. pants

Direktīvā 2007/59/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2007/59/EK 14. panta 5. punkta apliecību derīguma termiņu, kuru derīguma termiņš citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu no katras šādas apliecības derīguma termiņa beigām.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2007/59/EK 16. panta un II un VII pielikuma periodisko pārbaužu iziešanas termiņus, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu. Minētās direktīvas 14. pantā minētās apliecības un minētās direktīvas 15. pantā minētie sertifikāti attiecīgi paliek spēkā.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, apliecību atjaunošana vai periodisko pārbaužu iziešana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā apliecību atjaunošana vai periodisko pārbaužu iziešana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ apliecību atjaunošana vai periodisko pārbaužu iziešana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

12. pants

Direktīvā 2012/34/ES paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 23. panta 2. punkta, ja licencēšanas iestāde ir paredzējusi regulāru pārskatīšanu, šīs regulārās pārskatīšanas termiņus, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 3. punkta pagaidu licenču derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu no katra šādā pagaidu licencē norādītā derīguma termiņa beigām.

3. Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 25. panta 2. punkta licencēšanas iestāde lēmumu par pieteikumiem, kas iesniegti laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, pieņem ne vēlāk kā 10 mēnešus pēc tam, kad ir iesniegta visa attiecīgā informācija, jo īpaši minētās direktīvas III pielikumā minētā informācija.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, regulāras pārskatīšanas veikšana vai licenču apturēšanas izbeigšana vai jaunu licenču izdošana gadījumos, kad licences ir iepriekš atsauktas, arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

5. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 4. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā licenču apturēšanas izbeigšana vai jaunu licenču izdošana gadījumos, kad licences ir iepriekš atsauktas, joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

6. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ regulāras pārskatīšanas veikšana vai licenču apturēšanas izbeigšana vai jaunu licenču izdošana gadījumos, kad licences ir iepriekš atsauktas, Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

13. pants

Kārtība, kas neatbilstības prasībām par finanšu pietiekamību gadījumā piemērojama dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēm saskaņā ar Direktīvu 2012/34/ES

Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 1. punkta gadījumā, ja licencēšanas iestāde, pamatojoties uz minētajā noteikumā minēto pārbaudi, kas veikta laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, konstatē, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vairs nevar izpildīt minētās direktīvas 20. pantā noteiktās prasības, kas saistītas ar finanšu pietiekamību, tā pirms 2021. gada 30. jūnija var nolemt neapturēt vai neatsaukt attiecīgā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma licenci, ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība un ka ir reālas izredzes turpmākajos septiņos mēnešos pietiekami uzlabot dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma finanšu stāvokli.

14. pants

Direktīvā 96/50/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 96/50/EK 6. panta 2. punkta medicīnisko pārbaužu iziešanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešu laikposmu. Kuģu vadīšanas apliecības personām, uz kurām attiecas minētās direktīvas 6. panta 2. punktā minētais pienākums iziet medicīnisko pārbaudi, attiecīgi paliek spēkā.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, medicīnisko pārbaužu iziešana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz 1. punktā norādīto 10 mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

3. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 2. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā medicīnisko pārbaužu iziešana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ medicīnisko pārbaužu iziešanas termiņu ievērošana laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 krīzes noturība, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

15. pants

Direktīvā (ES) 2016/1629 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/1629 10. panta Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu.

2. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/1629 28. panta dokumentu, kuri ir minētās direktīvas darbības jomā un kurus pirms 2018. gada 6. oktobra dalībvalstu kompetentās iestādes izdevušas saskaņā ar Direktīvu 2006/87/EK, derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par 10 mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību vai 2. punktā minēto dokumentu atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. jūnija joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādītajiem 10 mēnešu laikposmiem, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību vai 2. punktā minēto dokumentu atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību vai 1. un 2. punktā minēto dokumentu atjaunošana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

16. pants

Regulā (EK) Nr. 725/2004 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 725/2004 3. panta 6. punkta ostas iekārtu drošības novērtējumu periodiskās pārskatīšanas veikšanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem līdz 2021. gada 30. septembrim.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 725/2004 III pielikuma B daļas 13.7. un 18.6. iedaļas 18 mēnešu termiņus dažādu veidu mācību veikšanai, kuri saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešiem, bet jebkurā gadījumā ne pēc 2021. gada 30. septembra.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, Regulas (EK) Nr. 725/2004 3. panta 6. punktā minēto ostas iekārtu drošības novērtējumu veikšana vai Regulas (EK) Nr. 725/2004 III pielikuma B daļas 13.7. un 18.6. iedaļā minēto dažādu veidu mācību veikšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama pēc 2021. gada 30. jūnija, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot šā panta 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uz termiņiem vai uz attiecīgi šā panta 1. un 2. punktā norādīto 10 mēnešu laikposmu, vai uz jebkuru to kombināciju. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā ostas iekārtu drošības novērtējumu vai dažādu veidu mācību veikšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ Regulas (EK) Nr. 725/2004 3. panta 6. punktā minēto ostas iekārtu drošības novērtējumu veikšana vai Regulas (EK) Nr. 725/2004 III pielikuma B daļas 13.7. un 18.6. iedaļā minēto dažādu veidu mācību veikšana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot šā panta 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

17. pants

Direktīvā 2005/65/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2005/65/EK 10. panta ostas aizsardzības novērtējumu un ostas aizsardzības plānu pārskatīšanas veikšanas termiņus, kas saskaņā ar minēto pantu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešiem, bet jebkurā gadījumā ne pēc 2021. gada 30. septembra.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2005/65/EK 7. panta 7. punkta un III pielikuma 18 mēnešu termiņus mācību veikšanai, kuri saskaņā ar minēto pielikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par 10 mēnešiem, bet jebkurā gadījumā ne pēc 2021. gada 30. septembra.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, ostas aizsardzības novērtējumu vai ostas aizsardzības plānu pārskatīšanas veikšana vai mācību veikšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama pēc 2021. gada 30. jūnija, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju, uz termiņiem vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādītajiem 10 mēnešu laikposmiem, vai uz jebkuru to kombināciju. To iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 31. maijam.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas un ka prasītais pagarinājums nerada nesamērīgus riskus no transporta drošuma vai drošības viedokļa, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā ostas aizsardzības novērtējumu vai ostas aizsardzības plānu pārskatīšanas pabeigšana vai mācību veikšanas pabeigšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ ostas aizsardzības novērtējumu vai ostas aizsardzības plānu pārskatīšanas veikšana vai mācību veikšana Covid-19 krīzes noturības izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. jūniju nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu līdz 2021. gada 3. martam. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

18. pants

Lēmumi, kas pieņemti, ievērojot Regulu (ES) 2020/698

Šī regula neskar dalībvalstu tiesības saskaņā ar Komisijas lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot Regulas (ES) 2020/698 2. panta 6. punktu, 3. panta 3. punktu, 4. panta 5. punktu, 11. panta 4. punktu, 16. panta 6. punktu un 17. panta 5. punktu, ciktāl minētie lēmumi attiecībā uz priekšmetu un attiecīgajiem laikposmiem reglamentē tos pašus gadījumus, ko reglamentē šī regula, un paredz pagarinājumus, kas pārsniedz šajā regulā paredzētos.

Ja minētie lēmumi attiecībā uz priekšmetu un attiecīgajiem laikposmiem reglamentē tos pašus gadījumus, ko reglamentē šī regula, un neparedz pagarinājumus, kas pārsniedz šajā regulā paredzētos, piemēro šo regulu.

19. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2021. gada 6. marta.

Tomēr 2. panta 9. punktu, 3. panta 5. punktu, 4. panta 6. punktu, 5. panta 5. punktu, 7. panta 5. punktu, 8. panta 5. punktu, 9. panta 5. punktu, 10. panta 5. punktu, 11. panta 5. punktu, 12. panta 6. punktu, 14. panta 4. punktu, 15. panta 5. punktu, 16. panta 5. punktu un 17. panta 5. punktu piemēro no 2021. gada 23. februāra.

Šā panta pirmā, otrā un trešā daļa neskar atpakaļejošo spēku, kas paredzēts 2.–18. pantā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 16. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētāja*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS